

boeien

Thierry Schmitter moest tijdens het WK behoorlijk wennen aan zijn nieuwe zeilen.

WK-brons voor Thierry Schmitter

“Ik zeilde niet sterk, maar presteerde volgens verwachting”

Bij het IFDS WK 2.4mR op het Amerikaanse Ontariomeer deed Thierry Schmitter wat hij moest doen. Hij haalde na twaalf races opnieuw een bronzen plak, waarmee hij Nederland kwalificeerde voor de Paralympische Spelen 2008 in Beijing. En volgens de normen van NOC*NSF nomineerde hij zichzelf voor deelname.

Toch reageert de Hagenaar lauw op zijn prestatie van half september. Hij wil meer: “Ik heb niet echt progressie geboekt. Ik zeilde niet sterk, maar presteerde volgens verwachting. In de top bevinden zich nog altijd dezelfde mensen, maar onderin zijn er nu meer die hard trainen. Ik moet op hen letten, want ze worden snel beter. Zo heeft de Canadees Bruce Millar de meervoudige wereldkampioen Stellan Berlin uit Zweden als trainer ingehuurd. Stellan was ook de trainer van de zilveren medaillewinnaar in Athene.”

Vlakker

Die bronzen kleur kent hij inmiddels wel. In 2003 en 2005 werd Schmitter eveneens derde bij het WK. In 2004 kreeg hij bij de

Paralympische Spelen van Athene de bronzen medaille omgehangen. Dit seizoen leek Schmitter op weg naar een hogere klassering met de eindzeges in Hyeres en Kiel op zak, maar hij moest in Amerika opnieuw de Duitser Heiko Kroeger en de Fransman Damien Sequin voor zich dulden. De vloot van 45 deelnemers kreeg met uiteenlopende omstandigheden te maken. Schmitter: “Die varieerden van weinig wind en hoge golven tot een sterke aflandige en draaierige wind. Doordat het meer heel diep is en de kustlijn steil, konden er ineens vrij hoge golven ontstaan. We hebben ze tot twee meter gehad.”

Schmitters nieuwe set zeilen zorgde voor de nodige hoofdbrekens: “De zeilen zijn vlakker en door tijd-

gebrek heb ik ze van tevoren niet uitvoerig kunnen testen. Daardoor wist ik niet precies waar ik aan toe was en dat werkt psychisch door.” Op de laatste dag moest hij naar eigen zeggen knokken om de Canadees Bruce Millar achter zich te houden. “Ik heb toen alleen maar op hem gevaren. Uiteindelijk gingen maar twee van de vier wedstrijden door vanwege de harde wind. In die twaalfde race had ik enorme moeite met mijn trim, maar ik bleek achteraf te vroeg gestart te zijn. Dat gebeurt me niet vaak, maar ik moest met de groep mee. Die Canadees werd elfde, wat zijn aftrek werd.” Zo kon Schmitter hem op drie punten achterstand houden en de derde plaats veiligstellen.

Balans

Na vijf jaar 2.4mR-zeilen maakt Schmitter de balans op: “Het wordt steeds professioneler, ook wat begeleiding betreft. De top vijf is fulltime met de sport bezig, behalve ik. Ik

heb nog een baan en drie kinderen. Mijn tijd is gelimiteerd, waardoor alles steeds inspannender wordt. Ik heb niet zoals de Fransen en Britten technische ondersteuning, dus even aan de boot klussen vergt door mijn handicap meer tijd. Alleen al voor het verplaatsen van de 2.4mR moet ik hulp vragen. Dat is psychisch best zwaar. Dat zijn dingen die je op het water niet ziet. Daarnaast heb ik een leven thuis, dus ik vraag me vaak af of ik goed bezig ben om zoveel tijd aan mijn sport te besteden.”

Toekomst

Schmitter komt in januari weer in Miami in actie: “Verder doen we niet echt veel anders in de aanloop naar de Spelen.” Hij blijft ook samenwerken met Andre Rademaker, die in Amerika als twaalfde eindigde.

Diana Bogaard